

13 (253).
NURİTSA KÜRKCÜYAN'IN HİKÂYESİ
(1903, Ayntap[Antep] doğumlu)
PARANDZEM'İN İNTİKAMI

Bir gün sürgün yollarında Parandzem adında sevimli bir kızı kaçıırırlar. O kız aslında nişanlıymış. Türk onu evine götürür; karısı vardır, ama bu da kuma olacaktır. Aradan çok uzun bir süre geçer. Türkün ilk karısı eniştesine der ki: "Ne zamana kadar bu gâvur kızıyla yaşayacak?"

Eniştesi ise: "Ne yapabiliriz ki?" diye cevap verir.

"Gâvur kızı gece şerbet içer; gel şerbete zehir katalım, gâvur kızını öldürelim."

Parandzem bu arada anahtar deliğinden söylenenleri dinlediğinden hakkında söylenenleri duyar.

Akşam olur; hizmetçi gelip şerbete katmak üzere kağıdın içinden bir şey çıkarır. Ermeni kız uyanık davranır ve "ne yapıyorsun?" der.

"Türk hanım bana seni öldürmemi emretti" der hizmetçi.

Kız ağlar durur. Gidip yakınlarını bulmayı düşünür.

Eski bir çarşafa sarılarak, gidip yerde yatan muhacirler arasında annesini arar. Görür ki, annesi bir kilim üzerine yatmıştır. Ona sorar "Anne, kimsen yok mu ki, yalnız mı yatıyorsun?"

"Kimsem yok; yalnızım; bugün yarın öleceğim."

Kızı der ki: "İyi düşün, bir kızın yok mu?"

Annesi kızını tanır; birbirlerine sarılıp ağlarlar. Annesi zaten hasta olduğundan, bu sevinçten kalbi durur ve ölür.

Parandzem'in eski nişanlısı onu arayıp bulur. Görür ki, Parandzem'in annesi ölmüş, kendisi de yalnız kalmıştır. Ona der ki: "Olan oldu; kendi rızanla olmadığını biliyorum; gel seni götürüyüm; evlenelim."

Kız da şöyle cevap verir: "Ben artık ne Türke ne de sana varmam. Karnımda bir yılan var."

Tek başına, dört duvar arasında Türkün çocuğundan kurtulmaya gider. Çocuk doğar doğmaz, onu kendi elleriyle boğar; kendisi de zehir içerek ölür.